

[Økonomiministeren.]

politik at nå til langsigtede reformer, som kunne fjerne denne svaghed, men uden at gå ind på den form for detailregulering af kapitalforsyningen, som et kapitalmarkedsråd vil være udtryk for. Det gælder realkreditreformen, det gælder faktisk også ændringer i kommunefinansiering og i boligpolitik, og den jordlovgivning, vi har gennemført, har tilsvarende virkninger.

Jeg vil også nævne, at en effektiv indkomstpøolitik, der kan dæmpe inflationstakten, vil mindske risikoen for, at der finder fejlinvesteringer sted finansieret ved kreditudvidelse. Til syvende og sidst er sagen vel den, at vi har haft og har et meget velsmurt og effektivt penge- og kapitalmarked her i landet, hvad der har været af meget stor værdi for den økonomiske udvikling. Der har kunnet peges på svagheder ved systemet, men det er først og fremmest en følge af den inflation, vi har haft, og de inflationsforventninger, der er skabt. Der er ikke tvivl om, at det er det, der er hovedfejden, og at det er det, vi må samle kræfterne imod.

Vi befinder os for øjeblikket i første fase af tilpasningen, den fase, hvor en større opsparing giver en forbedring af betalingsbalancen ved at sætte ressourcer fri til eksport og dæmpe stigningen i omkostningerne. Hr. Per Hækkerup gik ikke meget ind på disse valutaproblemer, måske mente han, at de ville blive løst gennem regeringens politik, jeg ved det ikke. Derimod var hr. Per Hækkerup stærkt optaget af den ledighed, som man kunne vente. Jeg tror, det blev sagt sådan, at vi altid er endt med ledighed, når der er grebet ind med de såkaldt traditionelle midler. Det er måske en erfaring, som man har haft fra årene fra midten af 1950'erne og indtil 1967. Hvis det er tilfældet, så vil jeg gerne sige, at man overser, at der i øjeblikket er højkonjunktur i hele Europa, hvilket giver os meget store eksportchancer. Man overser også, at regeringens politik er lagt til rette på den måde, at der er nogle af bremserne, som løsnes til efteråret — det gælder sommerstoppet for statens investeringer — og der er andre bremser, som kan løsnes, hvis der er samfundsøkonomisk baggrund for det, det gælder kreditloftet i bankerne.

Det er rigtigt, at vi i dag på nogle punk-

ter begynder at se en vending i det indre økonomiske pres, den vending, der har været forudset og ventet, men det er også rigtigt, at vi er i en situation, hvor arbejdsstyrken vokser langsommere, end den gjorde i fjor, og hvor industrien fortsat rapporterer udbredt mangel på arbejdskraft. Derfor er det sådan, at den risiko, der truer beskæftigelsen, hvis vi ikke får betalingsbalancen til at vende, er langt større end den risiko for øget ledighed i tilpasningsperioden i de kommende måneder, som hr. Per Hækkerup stadig fremmaner for os. Vi kan ikke tillade os at følge den parole, som vi hørte forleden dag fra hr. Grünbaum under debatten, at der nok ved lejlighed skal sættes ind for at rette økonomien op, og et parti, der proklamerer, at det ønsker valg og en ny regering, kan da slet ikke tillade sig en så kortsynet politik.

Må jeg slutte med en bemærkning i anledning af, at hr. Per Hækkerup efterlyste min vurdering af situationen omkring Nordek-planen. Jeg er enig i den vurdering, som jeg forstod at hr. Per Hækkerup selv anlagde, nemlig at der efter den finske præsidents klare udtalelser ikke synes at være muligheder for at gennemføre Nordek-planen i den foreliggende form under de forhandlinger, som nu begynder med fællesmarkedet.

Det er, som statsministeren allerede har sagt det, regeringens opfattelse, at vi sideløbende med de forhandlinger, vi nu går ind i med fællesmarkedet, hele tiden må overveje, hvordan vi kan videreføre det nordiske samarbejde, hvordan vi kan styrke det, dels inden for rammerne af et kommende, bredere økonomisk samarbejde i Europa, hvor vi håber, at ikke bare Danmark og Norge, men også Sverige kommer til at deltage for det økonomiske samarbejdes vedkommende, dels ud over disse rammer, sådan at vi kan få Finland og Island med, uanset at disse lande ikke får et tilsvarende medlemskab eller tilknytning til fællesmarkedet som de tre andre.

Finansministeren (Poul Møller): Vi har nu været igennem en mere end 7 timer lang debat, hvor mange synspunkter er fremført om Cambodja og Amerika og meget andet. Den eneste sag, som næsten ikke er blevet berørt, det er tillægsbevillingslovforslaget. Det er det, der står på dagsordenen ganske vist, men det er jo gammel skik, at man